

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ / MARKSİST LENİNİST

MERKEZİ YAYIN ORGANI

YAŞASIN

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİK-DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ

1 MAYIS

Paris, Şikago, Taksim 1977'nin gazileri; 1917 Ekim'inin ve uzak Asya'nın muzaffer kahramanları; İşçi yoldaşlar! Şimdi yine 1 Mayıs! Dünyanın dört köşesinde kurtuluş sevincinin mazlum ezilen halkları sardığı, dünya işçilerinin kardeşce el ele tutuştuğu büyük bayram.. Dünya işçi sınıfının çelik yumruklarını sömürü ve zorbalığa karşı tekrar tekrar cesaretle savurduğu gün, 1 Mayıs! İşçiler dünyayı özgürlük ve sosyalizm temeline değiştirmekle yükümlü olduğunu bir defa daha yüksek sesle ilan ediyor.

İşçiler, yoldaşlar,

Bu 1 Mayıs'ta çok daha ağır ve şanlı görevlerle yüz yüzeyiz. Bugün dünya işçilerinin muzaffer kaleleri aç gözlü asalak burjuvazi tarafından zapt edilmiş, dünya işçi sınıfı parçalanmış ve emperyalist dünya gericiliği geçici bir zafer kazanmıştır. Şimdi barış, özgürlük ve sosyalizm mücadelesi daha yüksek bir bilinç ve cesaret istiyor.

Emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve bütün dünya gericiliği daha azgınca mazlum halkları ve işçi sınıfını yağmalıyor, son 5 yıl içinde ülkemizde olduğu gibi dünyanın, birçok yerinde askeri faşist darbeler oldu, yine birçok yerde savaş alevleri yükseldi. Emperyalist ve sosyal-emperyalist canavarlar bununla yetinmediler. Dünya halklarını üçüncü bir dünya savaşı mezbahasında katletmek için korkunç bir hazırlık indirdiler. İnsanları yok etmek için yeni silahlar yapılıyor. Savaş hazırlığına bütün insanlar birkaç on yıl yetecek

kadar paralar harcanıyor. Savaş manevraları şimdi de uzaya sıçradı. Bu korkunç yaratıkları yeryüzünden silmek için dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadelesi daha büyük bir önem taşıyor.

İşçiler, emekçiler, devrimciler, yoldaşlar,

Emperyalist sistemin içinde bulunduğu bunalım bir dünya savaşına tırmanırken, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları da derinleşen ekonomik bunalımlar sonucu 12 Eylül darbesine başvurdular. Ülkeyi parçalamak işaretiyle yönetmeye başlayan faşist generaller çetesi, halkımızı bir yandan sömürü ve zulüm altında ezerken, diğer taraftan da ABD emperyalistlerinin çıkarları uğruna haksız bir savaşa sürüklemeye çalışıyor.

Bugün uğruna oluk oluk kan akıtarak kazandığımız tüm haklarımız gasp edilmiştir. Şimdi kollarımızı daha kalın zincirlerle bağlamak istiyorlar. Ülkemizi kapkara bir zulüm kaplamıştır. Onar onar emekçi-devrimci katlediliyor, işkence tezgâhlarında insanı ürküten çığlıklar gokyüzüne çıkıyor. Özgürlük savaşçıları, halkımızın yürekli kahraman evlâtları zindanlara sığmıyor; kapatılan okullara ve spor sahalarına toplanıyorlar. Hergün çıkarılan yeni kararlarla halkımızın özgürlüğü, canı ve ekmeği parça parça yok ediliyor.

Kısacası, günlerin bugün getirdiği baskı, zulüm ve kandır. Ancak bu böyle gitmeyecek!

İşçi sınıfımızın önderliğinde halkımızın yükselen savaş naralarından kızıl bir güneş doğacaktır. Bu karanlık dönem bu zalim iktidar partimiz TKP/ML'in önderliğinde işçilerin, köylülerin, memurların ve yurtsever gençliğimizin silahlı zoru ile yıkılıp gidecektir.

Her 1 Mayıs, baskı ve sömürüye karşı yeni devrimci adımların atıldığı gündür. Bu 1 Mayıs'da feodal toprak-beyleri ve komprador-burjuva saldırılarını püskürtmenin günü olmalıdır. Bizim atalarımız geçmişte, (Osmanlı ve Kemalist diktatörlük dönemlerinde) bir avuç kadarken, her evin kapısına bir asker dikildiği halde dahi 1 Mayıs'larını kutladılar. Oysa şimdi birkaç milyon büyük bir ordumuz. Patron-ağa devleti ve faşist cuntanın barikatlarını cesaretle aşalım, her yerde direnelim esaret zincirini kıralım! 1 Mayıs'ı adına yaraşır bir coşkuyla kutlayalım. Bütün emekçi kitleler, birleşip düşmanlarınızı kahrediniz. Silahlanıp cuntaya karşı direniniz. Bu-

gün bütün dünya işçileri ve emekçi kardeşlerimiz bizden bunu bekliyor.

Silah altındaki işçi-köylü gençleri askerler, sivil emekçi kardeşlerimizle dayanışma içine giriniz. Faşist generallerin emirlerini reddediniz. Kardeşlerinize kurşun sıkmayınız, sizin kaderiniz onlarla ortaktır.

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARIN BİRLİK-DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZM-YAŞASIN KOMÜNİZM!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE TÜM DÜNYA GERİCİLİĞİ-KAHROLSUN EMPERYALİST TALAN SAVAŞI!

1 MAYIS'I FAŞİZME KARŞI DİRENME GÜNÜ YAPALIM!

KOMPRADOR-BURJUVAZİ VE TOPRAK-AĞALARININ SALDIRILARINI PÜSKÜRTMEK İÇİN İLERİ!

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!

PARTİMİZİN II. KONFERANSI ZAFERLE SONUÇLANDI !

PARTİMİZİN YENİ Merkez Kömitesi.... tarihinde yayınladığı bildiri ile II. Konferansımızın tamamlandığını duyurdu.

Sıkıyönetim şartlarında siyasi hazırlığa başlanan P II. Konferansımız çalışmalarını inatla sürdürdü. II. Konferansımız siyasi hazırlığını tamamlayıp toplanmak üzere olduğu bir sırada 12 Eylül faşist generaller çetesi bir darbe ile iş başına geldi. Bu faşist çeteler Konferansımızın toplanmakta olduğunu öğrendiler. Onlar bu yüzden Konferansımızın toplanmasını engellemek, bu fırsattan yararlanarak Partimizi çökertmek için operasyonlara giriştiler, fakat her defasında boşa çıktılar; Bu emperyalist kukla cellatlar sürüsü şimdi partimizin ve halkımızın bu büyük sevincini korkunç bir öfke ve üzüntüyle seyredeceklerdir. Bu şunu göstermektedir; bütün azgın saldırılarına rağmen, bütün sömürücü zorbalar gibi faşist generaller çetesinde halk ile cebelleşmede, yenilgi ve üzüntüden başka kaderi yoktur!

Partimizin II. Konferansının bu şanlı zaferi faşist çetelere karşı halkımızın ilk galibiyeti, büyük zaferi, ilk kızıl işaretidir.

Partimizin bu zaferi engellenemezdi, çünkü: Partimizin, sömürü ve faşist barbarlık altında da azgınca ezilen en başta işçi sınıfı ve yoksul köylüler olmak üzere her milliyetten Türkiye halkının çıkarlarını savunmaktadır; onların en büyük dostu ve önderidir. O yüzden Konferansımızı bağrına bastılar, kanat gerip zaferini kolaylaştırdılar.

Faşist generaller çetesi bu mücadeleyi üzüntüyle kaybedecektir; Çünkü onlar, büyük çoğunluğu oluşturan Türkiye'-

nin her milliyetten halkının düşmanı; bir avuç komprador-burjuva, toprak-ağalarının temsilcisi ve sömürücü devletlerin şerefsizce uşağıdır. Halkı baskı ve zulüm altında kahbece sömüren bu haydutların üzüntüden başka geleceği varmı?

İşçiler, köylüler, arkadaşlar!

Faşizmin korkusu yalnızca Partimizin varolması değildir. Aynı zamanda Partimizin ML bilimine sıkıca sarılması ve doğru yolda olmasıdır. Yanlış görüşler savunan bir partinin o kadar korkulacak bir yanı yoktur; böyle bir parti halka önderlik edip gelişmesi imkansızdır. Partimiz I. Konferansdan sonra, önderliğin giderek yanlış yola sapması nedeniyle halkımızın DHD mücadelesine yeterince önderlik edemedi. Partimizin bu önemli hataları düşmanlarımızı sevindiriyordu. II. Parti Konferansımız her soydan burjuva fikirlere karşıda büyük bir zafer kazandı. Ve işte sömürücü haydutların en önemli korku ve üzüntülerinden biride bu olacaktır.

Dünya çapında ML'e saldırıların iğrenççe sürdüğü, ihanetin ve inkarcılığın kol gezdiği bir sırada faşist cuntanın zalimce saldırıları altında Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların öğretileri doğrultusunda II. Konferansımızın zaferle sonuçlanması dünya işçileri ve halkları açısından büyük bir öneme sahiptir.

II. Konferansımız işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin DHD mücadelesinde büyük bir öneme sahiptir. II. Konferansımızın aldığı kararlar acımasız bir sömürü ve baskı altında olan halkımız için büyük bir öneme sahiptir. II. Konfe-

ransımızın zaferi halkımızın emperyalist haydutlardan ve yerli işbirlikcilerinden mutlaka kurtulacağının kesin isbatıdır. Partimizin bu ağır şartlarda dimdik ayakta durması ve üstelik hatalarını bir Konferans toplayarak demokratik bir biçimde düzeltmesi Partimizin Komünizme kadar yılmadan halkımıza büyük bir enerjiyle önderlik edeceğinin isbatıdır.

İşçiler, emekçiler, yoldaşlar, partimizin II.Konferansını devrimci coşkuyla selâmlıyalım. Partimizin işaret ettiği yönde kurtuluş mücadelemize cesaretle katılalım.

YAŞASIN II. KONFERANSIMIZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!

YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU!

AVRUPA PARLAMENTOSUNUN KARARI VE FAŞİST CUNTANIN TELAŞI

Nisan ayı boyunca emperyalistlerin diplomatik savaş düellosu, Türkiye'deki işkence, katliam, baskı ve işçi ücretleri ile ilgili çok önemli siyasi gelişmeler oldu. Özellikle Avrupa'da 12 Eylül faşist cuntası aleyhinde yapılan kitle gösterileri, bu ülkelerin iktidarlarını önemli ölçüde sıkıştırdı.

Faşist cunta ile yürütülen diplomatik görüşmeler sonuç vermeyince "Avrupa Parlamentosu" toplanarak şu kararı aldı.

"Türkiye'de iki ay içinde demokratik organların ve demokratik yaşantının belli bir takvim çerçevesinde başlaması durumunda, AET ile anlaşması askıya alınacaktır." Bu karar faşist generalleri ve Amerikan uşaklarını müthiş öfkeliendirdi. Başbakan Bülent Ulusu hemen bir açıklama yaparak, "bugünkü yönetim iş başına gelme kararını dış tesirler altında almadığı gibi bundan sonra da dış tesirler altında kalmıyacağını" söyleyerek protesto etti.

Karar üzerine uluslararası trafik hazırlanarak diplomatik demerç yarışı başladı; Af Örgütü heyeti, Avrupa Asemble-si heyeti, İsviçre parlamento heyeti, Alman parlamento heyeti; derken biri kalkıp diğeri konar oldu...

Kararla ilgili olarak, Avrupa Asemble-si başkanı, Hollanda'lı parlamenter Hans de Koster, "bu kararın büyük bir değeri taşımadığını" ve "böyle bir kararın alınmasının parlamentonun itibarını düşürdüğünü" söyledi.

İsviçre parlamento heyeti başkanı Richard Miller ise; dahada ileri gide-rek kararın "aptalca"olduğunu ve kaldırılması için çalışacaklarını bildirdi.

Bu kararın bir "aptallık" taşımadığı açıktır, aptal olan, İsviçre bankala-rındaki uluslararası sermayenin faizle-ri ile geçinen, dolayısı ile bu serma-yelerin istegi doğrultusunda hareket etmek zorunda olan İsviçre parlamento-su ve başkanı Richard Miller'in bu ger-çeği aptalca gizlemeye kalkışması ola-bilir.

Kararın "bir değeri" taşıyıp taşıma-dığına gelince; ortalığı birbirine kat-tığına göre "bir değeri" taşıdığı orta-dadır. Bizim beklediğimiz değeri ise ye-terlidir. Bundan sonraki "değerini" i-

se, kendi hesabımıza Hans de Koster'e tecedi ediyoruz. Emekçi kitlelerin bu karardan beklediği iki değerli şey var-dır: Biri, faşist cuntanın insanlık düşmanı suratını teşhir etmesi; ikinci-si ise, sözde "demokratik" bu "Avrupa Parlamentosu'nun" çirkinliğini, de Kos-ter'in deyimi ile "itibarının" sahteli-gini ortaya çıkartmaktır.

Avrupa Asemble-si ilkelerine göre de-mokrazi ile yönetilmeyen ülkeler üye o-lamaz. "Bu duruma göre Avrupa Parlamen-tosu, 12 Eylül günü ilişkilerini kesip seçimle iş başına gelmeyen askeri faşist yönetimi kınaması gerekirken, tersine, onu bağrına bastı, ekonomik ve siyasi destek sağladı. Yeni alınan karar bu "ayıbı" düzelttiği halde, bu karar bir "ayıp" olarak gören bay de Koster ve bay Miller pek "ayıp" ediyorlar. Hiç değilse şimdiden sonra bu "Avrupa Parlamentosu-nun" sahte demokratikliğini savunmalıy-dılar.

Bunlar bir yana, birde bu "Türk dost-larının" sahteliğine dikkati çekmek ist-iyoruz. Bu "dostluk" tamda burjuvaziye yaraşır, bir çıkar dostluğudur. Bu son demerçlerdeki "dostluk" aslında yeni teh-ditler içeren diplomatik bir manevradır. Şöyleki; faşist 12 Eylül cuntası, Türki-ye'de tamamen tekeli kurmaya çalışan ABD'nin uşağıdır. Amerikan emperyalistle-ri cunta vasıtasıyla hakimiyetlerini güçlendirdikçe, AET'li emperyalistlerin çıkarına dokundu. Diğer taraftan Rus sosyal-emperyalistleri de, ABD'nin Po-lonya vb. yerlerdeki kendilerini teşhir etmesine karşılık, ABD hakimiyetinin ol-duğu ülkelerde, (bu arada Türkiye'de) onu teşhir etmeye çalışmaktadır. Emper-yalistlerin bu çelişkisi Polonya işçile-rine yaradığı gibi, Türkiye halkına da yaramaktadır.

AET'nun çeşitli vesilelerle faşist cuntayı uyarmaları sonuç vermedi. Gene-raller cuntası ABD köpekliğine devam et-ti. Ayrıca Türkiyeli işçiler ve Avrupa kamu oyu da Avrupalı hükümetleri zor du-ruma sokuyor, faşist cuntayı desteklememe lerini istiyorlar. Bunun üzerine "sosya-list"(!) parlamenterlerin tavır alma yö-nündeki taleplerine oylamaya katılmaya-rak yol verdiler. Böylece hem Avrupa de-mokratik kamu oyunun tepkisini yatıştırdılar. hem Avrupa Parlamentosunun "ilke-

lerine ters" düşen durumu düzelttiler, hemde kendi çıkarlarına dokunmaya başlayan Amerikan uşağı faşist generaller cuntasının kulağını bükmüş oldular.

İşte hem böyle bir karar aldirmaları ve hemde bu karara karşı çıkmalarının nedeni budur. Yoksa bu bay parlâmenterlerin yapılan toplantıdan habersiz olması ve böyle bir gündem maddesinin olduğunu bilmemeleri imkânsızdır. Üstelik 12 Eylül yönetiminin radyo, televizyon, gazetelerindeki bir hafta boyunca süren yalvarışlarını nasıl duymazlar!?

Bülent Ulusu'nun "kararlarını dış te-sirlerle" alıp-almadığı ise, kendisi-ni avutmaya yetebilir. Fakat ne Avrupalıları nede halkımızı kandıramaz. Ancak kararlarını AET "tesiri" ile almadıkları doğrudur, tabi şimdilik ABD "tesiri" ile alıyorlar....

Yaptıkları işkence ve zulmün teşhir olması ile paniğe kapılan insanlık suç-luları bu faşistlerin ağlayıp sızlama-ları boşunadır. "Aman dostlarımız bunu bize nasıl yapar!... Biraz anlayışlı ol-salar canım!... Halimizi görmüyorlarmı?. Ülkeyi işkence, ölüm, zindan ve asker zoru ile yönetmesek nasıl yaparız!... Şu kılıksız işçi-köylüler, komünistler Tür-kiye'yi "hür dünyadan koparmazmı?..."

Evet baylar, haklısınız, ülkeyi hal-ka dayanarak değil, halka rağmen dış dostlara dayanarak yönetenler böyle şe-refsizce diz çöküp ağlarlar. Size bir-şey söyleyelimmi; faşist yönetiminizi ne Avrupa Parlâmentosunun bu kararı, nede bu "hayırsız dostlarınız" devire-mez; Onu, ezip soyduğunuz her milliyet-ten Türkiye halkı devirecektir. Beterin beteri var, biraz sakın olun sayın soy-guncu haydutlar!...

I MAYIS HER YIL MÜCADELEMİZE YENİ ANILAR KATARAK YAŞIYOR. MİLYONLARCA EMEK- ÇİYİ KÖLELELİĞE KARŞI UYANDIRIYOR

1 Mayıs bir asırdan fazladır dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanmaktadır. Her yıl 1 Mayıs'ta bütün sömürücüler yeni bir dünyanın doğuşunu hissettikçe karanlık geleceklerini acı acı düşünmekte ve hırçınlaşmaktadırlar. İşçi sınıfının bütün dünyada baskı ve sömürüye karşı yükselen sesi köylüleri ve diğer emek-ci sınıfları da heyecanlandırmakta ve özgürlük kavgasına katmaktadır. Bu bakımdan direnmenin ve yeni bir geleceğe uzanmanın simgesi olan 1 Mayıs'ın tarihçesini bütün işçi sınıfı ve emekçiler iyi bilmelidirler.

Fransız proletaryasının 1871 "Paris Komünü" bütün dünya işçilerine kendi iktidarlarını kurmalarının işaretini verdi. Fransız işçilerinin bu büyük girişimi dünyanın başka yerlerindeki kardeşlerine cesaret verdi. Ve dünya sıra sıra onurlu başkaldırırlara tanık oldu. Avrupa'da, Asya'da, Amerika'da ve bütün dünyada işçiler amansız bir mücadeleye girişti. 1874 yılında Amerika'nın 4 eyaletinde büyük sanayicilerin işçilerin ücretlerini düşürmesiyle büyük kavgaya başladı. Amerikan burjuvazisi bu direnişi şiddetle bastırdı. Fakat artık ok yaydan çıkmıştı. Direnişler direnişleri izliyor, mücadele yeni kentlere ve fabrikalara yayılmaya devam ediyordu.

1877 ilkbaharında, Amerikan işçi sınıfının en örgütlü kesimi olan demiryolu işçileri direnişe geçtiler, bunları maden ve fabrika işçilerinin direnişe geçmesi izledi. Bu mücadeleler yigit önderleri de doğuruyordu. Amerikan işçi sınıfını örgütleyip uyandırmada büyük

rolü olan işçi Albert PARSONS yoldaş bunlardan biridir. Parsons yoldaş ve arkadaşları işçileri yeni devrimci görevlere çağırıyor, yeni talepler uğruna mücadeleden mücadeleye koşturuyordu.

1 Mayıs 1886 günü, 8 saatlik işgünü için bütün ülke çapında irili ufaklı, 5 000 şehir, kaza ve kasabada genel grev ilân edildi. Bu mücadele karşısında ecel terleri dökmeye başlayan Amerikan burjuvazisi harekete geçti. Ayak takımı, ser-serileri silahlandırdı. Profesyonel grev kırıcıları, bozguncu ve ajanları görevlendirdi. Bunlar işçilerin arasına sızdırıldı. Nitekim işçilerin arasına sızdırılan kışkırtıcı ajanlardan birinin polislerin üzerine ateş açmasıyla burjuvazinin kolluk kuvvetleri harekete geçti. Polis ve askerler işçilerin üzerine saldırdı. Şikago'da oluk gibi kan aktı. İşçiler vahşice kurşunlandı, tuzaklar kuruldu.

Fakat işçiler silahlara, tuzaklara, bombalara, hunharca katledilmelere karşı yigitce direndiler. İşçilerden ölenler oldu, yaralananların haddi hesabı yoktu, 9 sendika lideri tutuklandı. Acı işkencelere uğratılan işçilerden 2 tanesi çıldırdı. 4 işçi önderi idam edildi. Bunlar Albert PARSONS ve arkadaşları August SPIES, George ENGEL ve Adolph FISCHER'dir. Ayrıca 3 işçi öncüsü de müebbet hapse mahkûm edildi.

Amerikan kapitalist hayvanlarının bu vahşi zulmü karşısında dünya işçilerinin sesi yükseldi. Amerikan burjuvazisinin saldırılarını protesto eden dünya işçilerinin bu kardeşçe desteği dünya çapında muazzam bir enternasyonal dayanışma halini aldı.

1889 yılında toplanan II.Enternasyonal'in I.Kongresi "8 saatlik işgünü" meselesini ele aldı. İşçilere yapılan zulmü, baskı ve işkenceyi protesto ederek "8 saatlik işgünü" isteğini daha büyük bir kuvvetle savunmak ve gerçekleştirmek için bütün dünya işçilerinin belli bir günde birden harekete geçmelerini kararlaştırdı.

Amerikan çalışma federasyonu gösteri için 1 Mayıs gününü uygun gördü. Ve 1 Mayıs 1890 yılında dünya ölçüsünde genel grev ve gösteriler bütün memleketlerde kararlılıkla yürürlüğe kondu.

II.Enternasyonal'in 2.Kongresi Brüksel'de 1891'de toplanarak 1 Mayıs günü, birlik, dayanışma ve mücadelenin her yıl tekrarlanması kararlaştırdı.

Böylece 1 Mayıs günü bütün dünyada işçilerin kardeşçe birleşme, sömürü ve baskıya karşı ortak bir ruhla mücadeleye atılma günü olarak kabul edildi. 1 Mayıs işçi bayramı, sıradan bir bayram değil, sınıfsız ve sömürsüz bir toplum kurmaya doğru bilinç, haykırış ve kavga günüdür.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS GELENEĞİ

Türkiye işçi sınıfı da dünya proletaryasının bir parçası olarak henüz bir avuçken sesini kardeşlerinin sesine kattı, 1 Mayıs'ı emperyalist tahakküm ve Osmanlı gericiliğine karşı bir mücadele gününe çevirdi. İlk olarak derli toplu 1906'da kutlandı. 1909 ve 1910 yıllarında İstanbul'da Türk, Rum ve Ermeni işçiler birlik halinde 1 Mayıs'ı kutladılar. 1922 yılında 1 Mayıs daha bilinçli ve hararetli bir mücadele gününe dönüştü. O dönemde ülkemiz işgal altında idi. Buna rağmen işçiler İstanbul, İzmir ve diğer büyük şehirlerde mitingler düzenleyip, meydanlar doldurulmuş; emperyalist işgale, Osmanlı baskı ve sömürüsüne karşı birlik, dayanışma ve mücadele ruhunu canlandıran sloganlar atmışlardır.

1923 ve 1924'de faşist Kemalist zulme ve baskıya aldırmadan 1 Mayıs geleneği yaşatıldı. Kemalist diktatörlük 1925'de dahada azgınlaştı. 1 Mayıs bayramını "bahar ve çiçek bayramı" ilân ettiler. Şeyh Sait isyanı bahanesiyle çıkartılan "takrir-i sükun" kanunu ile 1 Mayıs girişimleri durduruldu. İşçi semtlerine askeri devriyeler diktirildi. Bu tarihten itibaren Kemalist diktatörlük boyunca 1 Mayıs'ın adı bile ettirilmedi.

Ancak burjuvazi ve feodal ağaların yasaklama gayretleri işçi sınıfına 1 Mayıs'ı unutturmadı. Mücadele yükseldikçe 1 Mayıs'ın anlamı ve önemi büyüdü, "yasak"ları yeniden buruşturup attı. 1970 15-16 Haziran direnişi patladı. Sömürücü haydutlar, sıkıyönetim ve darbeye başvurdular. Ama bütün engeller teker teker yıkıldı ve 1976'da DİSK'li işçilerin atılımıyla 1 Mayıs yığinsal olarak kutlandı. Taksim meydanı görülmemiş devrimci bir kitleye şahit oldu.

Bu büyük uyanışta işçi önderi yoldaşımız Mehmet KOCADAĞ katil MİT sürüleri tarafından şehit edildi.

İşçi sınıfı hareketinin gelişmesi doğal olarak kendi içinde de zararlı unsurlara karşı keskin bir mücadele ortaya koyar.

1977 1 Mayıs'ı bu mücadelenin üst noktası oldu. Sosyal-faşistler ve revizyonistler işçileri kendi tekelinde devrimci düşüncelere kapatmak için ML'leri ve bazı devrimci gurupları alana almak istemediler. Diğer oportünist küçük burjuva gurupları da ortalığın gerginleşmesine yol açan keskin "sol" pozlara geçmesi ile patron-ağa devletinin kudurganca mitinge saldırmalarını cesaretlendirdi. Faşist MC hükümetinin emriyle kontr-gerilla ve MİT şefleri tarafından katliam plânı hazırlandı.

Meydanlara sığmayan emekçi ve işçi kitlelerinin bu coşkun seli sömürücü haydutları çileden çıkarıyordu. Bu kadar insan nereden toplanmıştı. Birtürlü akılları almıyordu. Ve bu insanlık düşmanı hainler birkez daha dünya insanlığı önünde akıl almaz iğrençliklerini ortaya koydular. Taksim meydanı makinalı tüfek tıktırtiları ile al kana boyandı. 36 emekçi katledildi, miting dağıtıldı, yüzlerce işçi ve emekçi işkenceye çekildi. Ama 1977 1 Mayıs katliamı mücadele alevlerini yurdun her köşesine yaymayı önleyemedi. 1 Mayıs adına işçi semtleri türedi, sınıf kını yüreklere kazındı, yeni şehitler verildi.

1978'de Türkiye'nin 8 büyük şehrinde, köy kasaba ve yüzlerce yerde coşku ile 1 Mayıs kutlandı. Mücadele yükseldikçe, faşizmin katliamlarında ard arda ekleniyor. 1 Mayıs mahallesinde 2 Eylül katliamı, üniversite katliamı, Malatya ve nihayet 24 Aralık 1978'de K.Maraş katliamı gerçekleştiriliyordu. Mücadele durmayınca 26 Aralık 1978'de CHP hükümeti sıkıyönetim ilân etti. Katliamlara Tarsus vb. katliamları eklendi. Mücadele yine durmadı. Ve 1979 1 Mayıs kutlamaları bütün yurttan yasaklandı. İstanbul'da 1 Mayıs günü sokağa çıkma yasağı kondu. Taksim meydanında faşist milita-rist güçler boy gösterisi yaptı, bayrak çekti. Azgın bir devlet baskısına rağmen çeşitli yerlerde mitingler, direnişler ve silahlı kitle toplantıları yapıldı. Hakim sınıflar yüzlerce kişiyi göz altına aldı.

1980'de sıkıyönetim kapsamı genişletildi. Faşist diktatörlük yükselen devrim hareketi karşısında adeta çıldırıyordu. Bir hükümet gidip öteki geliyor, yeni saldırı plânları yapılıyor, emperyalistlere yeni bağımlılık yeminleri ediliyordu. Faşizmin azgınlaşan saldırıları mücadeleyi yeni alanlara yaymaktan başka bir işe yaramadı. Emperyalist kuklası faşist iktidar, işçi sınıfına ve emekçi halka azgın saldırılar yaptı. Bunun üzerine işçiler Tarih, Tekel, Mensucat Santral, Çukobirlik ve daha yüzlerce yerde şanlı mücadele verdiler. Yükselen işçi hareketi bazı oportünist,

revizyonist akımların "genel grev" çağrısı yapmalarına yol açtı. Ancak faşist iktidar bildiri, gazete ve dergileri bile yasakladı. 1 Mayıs'dan bir gün önce sendikacılar gözaltına alındı. Gösterilerin engellenmesi için bütün yurttaki ve özellikle işçi semtlerinde olağanüstü baskı tedbirleri alındı. Bütün bunlara karşılık mücadele engellenemedi. Yüzlerce yerlerde korsan gösteriler yapıldı. Birçok yerde silahlı korsan gösteriler gerçekleştirildi. 1 Mayıs faşizme karşı dişe diş kapışma günü oldu, bütün yurttaki toplam 5000-6000 kişi tutuklandı.

Sömürü ve talan üzerine kurulan bu baskı yağınların devrimci öfkesiyle sarıldıkça emekçilerin alın teri ve gözyaşını içerek yaşıyan bilumum soyguncu asalak sınıflar rahatsız oluyor, devleti yanısıra sivil askeri çeteler kuruyor, Çorum'da ve daha yüzlerce yerde emekçi kitleleri katlederek hıncını alıyordu. Onların bir ayağı burda, diğer ayağı Amerika ve diğer emperyalist babalarının yanındadır. Bir yandan devrimi kanla ezmek için köpekçe saldırılar, bir taraftan da dışarıya kaçmanın hazırlığını yapıyor, mal ve mülklerini yurt dışına kaçırmaya çalışıyorlardı. Fakat ne kötü ki, halkımız ve işçi sınıfı henüz güçlü bir önderliğe sahip değil, darmadağın dövişüyordu. Bu sebepten 12 Eylül faşist darbesi ciddi bir direniş görmeden iktidara el koydu. yedi aydan beridir emekçiler azgın bir sömürü ve baskı altında kan kusuyor.

Bu yıl 1 Mayıs kutlamalarına engel olmak için askeri faşist diktatörlüğün daha vahşice saldıracağını söylemeye bile gerek yoktur. Daha bir süre önce "bahar bayramı"nı bile kaldırmaları bunu gösteriyor. Onlar mümkün olsa 1 Mayıs gününü takvimlerden çıkarmayı bile isterler. Ama bu nasıl mümkün değilse, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının devrime gitmesini engellemek de mümkün değildir.

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞUNDAN EMEKÇİLERE SELAM

İşçiler, Köylüler, Yurtseverler,
Gençler, Kadınlar, Yoldaşlar!

Bildiğiniz gibi Partimizin merkezi halk gazetesi olan İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU UZUN SÜREDİR YAYININI KOYU FAŞİST ENGELLEME VE BASKILARA RAĞMEN SÜRDÜRÜYOR. Faşist devlet bütün ilerici, devrimci gazete ve dergileri yasakladığı zaman, güç yettirmedeği tek devrimci gazete İşçi-Köylü Kurtuluşu oldu. Bessbelliki bu faşizm altında, yasa dışı çalışan devrimci basının üstünlüğündedir.

12 Eylül darbesinden sonra, tüm legal ilerici basın susturulunca halkın bütün sorunlarına el atan ve bunları sansür korkusu olmadan ortaya koyan dev-

Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri en zor şartlarda dahi 1 Mayıs'ı kutlamasını bilirler. Buna hiçbir canavarca zorbalık engel olamaz!

1 MAYIS MARŞI;

Günlerin bugün getirdiği
baskı, zulüm ve kandır.
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat doğar
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Veremeyiz insana izin
Kanması ve susması için
Hakkını alması için
Kitleyi bilinçlendirin
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarında
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarında
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider.

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı!

rimci gizli bir gazete olan İşçi-Köylü Kurtuluşu'nun önemi dahada arttı. Fakat itiraf edelimki, gazetemiz geçmiş dönem boyunca görevini tam olarak yerine getiremedi. Sorunların gerisinde kalarak günlük bildiriler seviyesi havasını kırıp, kendisini kitlelere tanıtamadı. II. Konferansımızdan sonra P.MK. bu durumu ciddi olarak değerlendirmiş ve gerekli tedbirleri almıştır.

Gazetemizin devrimci görevlerini yerine getirmesi için elimizden geleni yapacağız. Fakat herşeyin bir anda değişeceğini kimse düşünemez. Nitekim II. Konferansımızdan bu yana üç ay geçtiği halde henüz düzenli yayın faaliyetimize başlıyamadık. Bu aksaklıkların bir süre

daha devam etmesi nedeniyle sizlere yeterli bir İşçi-Köylü Kurtuluşu sunamayacağımızı belirtmeliyiz. Ancak, uzun süre aksayabilir kaygısı ilkel ve sınırlı imkânlarımızla da olsa İ-K Kurtuluşu nun sesini sizlere ulaştırmaya karar vermemize yol açtı.

Şimdi bu sayfalarımızda, emperyalizm, sosyal-emperyalizme ve bütün dünya gericiliğine karşı bir savaş ilân ediyoruz. Bu gericiliğin en hayvani temsilcileri olan 12 Eylül faşist cuntasına iğrenç ve aşağılık olan her şeye karşı, güzel ve devrimci olanın savaşını ilân ediyoruz.

İKK, dünya proletaryasının Türkiye şubesinin sesi olarak, emperyalist taltan ve yağma savaşlarına karşı dünya halkları ve işçi sınıfımızın yüce enternasyonalist dayanışma içinde sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için üstüne düşeni yerine getirecek, halkımızı enternasyonal bir ruhla eğitecektir.

Ayrıca ülkemizde;

Yarı-feodal, faşist iktidarın nasıl emperyalizmin bir uşağı olduğunu; yurdun her köşesinde sürüp giden insanlık dışı işkenceleri ve bu işkence tezgâhlarının baş ustalarını ve emirdarlarını kulağından tutup bir bir herkese göstermek;

Bütün emekçi yığınlarını kasıp kavuran azgın sömürü çarkının nasıl döndüğünü milyarlarca emekçiye nasıl yoksulluk ve açlık içine sürüklediğini;

Onbinlerce devrimciyi, demokrati, gü-lünç gerçeklerle zindanlara dolduran ırkçı faşist "adalet" düzenin ne denli ortaçağ karanlığına uzandığını;

Binlerce namuslu diringen ve yiğit halk evlâdının ateş ve barutla ne sebeple yok edildiğini ve sahte "terörist" suçlamasının ardındaki azgın insanlık ve halk düşmanlığını;

Mazlum Kürt milleti, azınlık milliyetler ve mezhepler üzerindeki ırkçı, soy ve kitle katliamlarının, barbarlığın nasıl şiddetle işlendiğini;

Kısacası Türk hakim sınıflarının ve faşist yönetimlerinin bütün kahpeliğini insana utanç veren bütün aşağılık uygulamalarını açığa seren, onun yıkılıp viran olmasına, yerine işçi sınıfımızın önderliğinde emekçi halkımızın bağımsız demokratik Türkiye'sini amaçlayan ve yüce Komünizm ülküsüne hizmet eden bir savaşım ilân ediyoruz!

Faşist cellatların her yaptığını adım adım izlemek, belgeleriyle ortaya döküp tüm insanlığa duyurmak boynumuzun borcu olur.

Ey! faşist generaller çetesi, ey! işkence tezgâhlarının ve geceleri kollayıp ev basan karanlıkların iğrenç köstebekleri, şimdi korku ile çırpınmanın zamanıdır; Marksist-Leninist Komünist Partimizin aydınlık saçan kıvılcık meşalesinden hiçbir karanlık işinizi gizleyemezsiniz.

Bundan böyle, işkencelerde sessiz sedasız devrimcileri, emekçileri ve komünistleri katledemezsiniz!

Bundan böyle, beşer onar devrimci kanı döküp onlarca "terörist" ve "hain" diyemezsiniz!

Giderek emperyalist efendilerinizin ekonomik ve askeri çetelerinin öldürücü ilâçlarını halkımıza tedavi çareleri olarak sunamazsınız!

Artık basın yayın üzerindeki sansür duvarlarınız, tehdit ve engelleriniz sökmeyecektir. Çünkü hiçbir "kanun" ve "yasalarınızı" uygulayamayacağınız özgür bir gazetemiz var!

Devrimcileri "hain" diye damgalayanların emperyalistlere kredi karşılığı satılmış gerçek hainler olduğunu; M-L'e ve her türlü ilerici düşünceye, halkın demokratikleşmesi ve bilinçlenmesinden kapıldıkları korku ile "sapık ideoloji" damgası vuran, devrimcileri "halk düşmanı" göstererek katledenleri, devrimden ve devrim yapmak için ayağa kalkan milyonlarca halktan nasıl korktuklarını, devrime düşman olan bunların, halkın çıkarlarının da nasıl düşmanı olduklarını ilgili herkese göstermek borcumuzdur.

Omuzu kalabalık faşist generaller cuntası, partimizin görüşlerini yığın-lara götüren ve onları örgütleyen yoldaşlarımızdan onlarcasını katletti. Onlar büyük bir korku ve acz ile katliamlarına devam etsinler; komprador, feodal asalakların bu ölesiye korktuğu komünist fikirleri, devrim isteyen bütün halk kitlelerine götürmek, onların elinde bir silah olarak yükseltmek, bütün insanlığa namus borcumuzdur.

Emekçiler, yoldaşlar!

Bırakalım emperyalistler, komprador-burjuvazi, büyük toprak-beyleri, tefeciler, tüccarlar ve bunları temsil eden faşist cunta öfke ile kudursun. O, devrime karşı çıktıkça devrim yangınına körükleyecek; yığınları ezdikçe devrim saflarına daha daha taze ve yeni kuvvetler katacak; toplumun yeni yeni katlarının nefretini kazanacak ve kendi mezarını kazıp hazırlayacaktır. Onu bu mezarın içine itmede halkımıza ve işçi sınıfına elimizden gelen yardımı yapmak boynumuzun borcu olsun! Çünkü onun miyadı dolmuştur. Çünkü o, tarihsel olarak eskiyi temsil etmektedir, tarihi engellemek mümkün olsaydı, hiçbir eski düzen değişmeyecekti! Ama, her eski olan yıkılıp yenileniyor!

Yoldaşlar, bu şanlı tarihsel yükümlülüğümüzü yerine getirmemiz için bütün imkânlarımızı kullanalım. Zulme uğrayan herkesin sesini buradan duyurmamız için gazetemize kaynak, belge ve bilgi ulaştırıp teşhir faaliyetini destekleyelim. Her yere sızarak, faşizmin bütün iğrençliklerini ortaya çıkartmada ellerimizin kirlenmesinden sakınmayalım!

Emekçiler, Yurtseverler, Demokratlar!

İşçi-Köylü Kurtuluşu, bütün ezilenlerin ve sömürülenlerin öfkelerini haykırdığı bir kürsüdür. Şimdi hep beraber, ülkemizdeki bu karanlık dönemi ve bu onur kırıcı sessizliği yıkmak için bu cepheden saldıralım!

II.P.Konferansı çalışmalarımız nedeniyle, bir süre aksattığımız yayınlamıza daha güçlü ve daha kararlı bu 1 Mayıs'da başlarken, Partimiz II. Kon-

feransından sizlere M-L'in zaferini duyurur, 1 Mayıs bayramınızı heyecanla kutlarız!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN MÜCADELEMİZ-YAŞASIN PARTİMİZ!

YAŞASIN 1 MAYIS!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

YAZI KURULU

1-MAYIS-1981

FASİST GENERALLER ÇETESİ İSCİ SINIFININ DAMARINA BASMAYA DEVAM EDİYOR!

12 Eylül cuntası yönetime el koyduğundan beri işkence, katliam ve azgın siyasal baskının yanı sıra emekçilerin her türlü haklarını da talan ediyor. Bozuk ekonomik düzenin bütün bunalımını kanlı zorbalık altında emekçilerin sırtına yıkıyor.

Cuntanın haraca kestiği emekçilerin başında işçi sınıfı geliyor. Faşist cunta gelir gelmez işçilerin sendikal özgürlüğünü gasp etti, sendikaları kapattı. 11 Eylül gecesi binlerce sendikacıyı ve işyeri temsilcilerini tutukladı. İşçi semtleri ve fabrikalar tam bir askeri kuşatma altına alındı. Binlerce uyanık işçi işten çıkmaya zorlandı, çıkmamakta direnenler sahte suçlamalarla tutuklanıp işkence edildi, sonunda bu işçilerin çoğunluğu işyerindeki haklarını dahi alamadan uzaklaşmak zorunda kaldı. 60 bin işçinin grev ve direnişi kırıldı, 360 bin işçinin toplu sözleşme mücadelesi engellendi. 1 Mayıs bayramı yasaklandı.

Bütün bunlar bir soyguna hazırlıktı. Çünkü işçilerin örgütlerini dağıtmadan, uyanık işçileri işçi kitlelerinden koparmadan haraç kesmeye kalkmak onlar için pek tehlikelidir. İşçileri dağıttıklarından ve önderlerinden arındırdıklarından emin olduktan sonra haracı almaya başladılar.

İşçi sınıfının işverenler karşısında savunmasız bırakıldığını gizlemek için, faşist Türk-İş yöneticilerinden, alçak işçi düşmanlarını, açık patron çanak yalayıcılarını "İŞÇİ TEMSİLCİLERİ" olarak masaya oturttu.

Emperyalist uşağı bu çeteler, işçi sınıfını soyup soğana çevirirken, birde utanmadan "hayırsever" rolüne giriyorlar. Aylarca işçileri oyaladıktan sonra verilen %70 avans ile "vergi indirimini" her ücret tartışmasına sokuşturuyorlar. Adeta işçileri enayi yerine sokuyorlar. Fakat generaller çetesi IMF paryası Turgut Özal ve çanak yalayıcısı Sadık Şide, kendilerini dünyanın en akıllılarına işçileri de en akılsızı sanıyorlar herhalde. Veriler %70 avanslar, 1979-80

döneminde işverenlerin öpüp başlarına koyduklarından çok daha az bir zamdır. Üstelik sosyal haklar, ikramiyeler vs. nin hiç sözü bile edilmiyor. 1980 ve 1981 için öngörülen zamlar ise daha da gülünçtür. Üstelik bu zamların içine işverenler ödemiş gibi "vergi indirimi" dahil edilerek hayasızca alay ediliyor. 1963'de işçilerin (tüm ücretlilerin) vergi dilimleri %10 olduğu halde 1980'de enflasyon nedeni ile %50'ye çıkan vergi yükünü %40'a düşürerek bu açık haksızlığı yasallaştırdıkları halde, bunu işçilere yapmış bir "iyilik" gibi gösteriyorlar. Başka ülkelerde ücretlilerin vergi yükümlülüğü %15-20'yi geçmediği halde bizde %40 vergi halâ iyilikmi oluyor? 1963'de %10 olan vergi yükünü 1981'de %40 gibi dört katına çıkartmak "iyilik mi" oluyor? Ayrıca bu gülünç zammı (%15-20) haklı çıkartmak için "enflasyonu durdurdıklarını", "ekonomik düzleşme çıktığını" söylüyorlar. Fakat gerçekler kendilerini yalanlıyor. Bu işi başarmamaları için IMF işçi ücretlerini %30 düşürmelerini, vergilerin artırılmasını emretmişti. Bunlar fazlasıyla yaptılar. Ama kendilerinin de kabul ettiği gibi bu plân iflas etti. Ne enflasyon durdu. Ne de ekonomik düzleşme çıktı. Dışardan alınan kredilerin faizleri bile enflasyonun hızla devam etmesi için yeterlidir. Nitekim son 10 yıldır enflasyon ortalama her yıl %50-60 artarak devam ediyor. 1979'da enflasyon %60-70 civarındaydı. 1980'de bu en az %107'ye çıktı. 1981'de bu en çok %80'e düşürülebilir. 12 Mart'ta baskı altında halkı soyarak zamlar kısa bir dönem için enflasyon azaltılmış, ama arkasından daha büyük bir afet halini alarak devam etmişti. 1979'dan 1981'e kadar toplam %247 olan enflasyon karşısında bu yıllarda toplam olarak verilen "%70 zammın" ne kadar gülünç olduğu ortadadır. İşçilerin 1978'e göre gelirleri en az %54 azalmış olmaktadır. Ayrıca 360 bin işçinin hemen hemen %80'i Türk-İş'e üye işçilerdir. Türk-İş genellikle üç yıllık toplu sözleşme imzalamıştır. Bu durumda zamdan öncesine kadar işçilerin çoğunluğunun 1978 seviyesinden ücret aldıkları da biliniyor.

Son aylarda yeni yeni toplu sözleşme süreleri dolmaya başladı. Önümüzdeki aylarda bunların toplamı 1,5 milyonu bulur. Şimdi bunlara da 81 için %15-20,

82 için %40 zamlı açılığa hapsedileceklerdir.

Konut kredisi için sigortalılık süresini uzatarak işçilerin bu hakkını kısıtlar. Üstelik verilen 600 bin liranın %25'inin bankaya yatırılması şartı getirildi.

Kıdem tazminatları sınırlandırılarak işçiler büyük zarara uğratıldığı gibi, işverenlerin işçileri işten atmasını kolaylaştırdılar. İşçiler için en büyük iş güvenliği yüksek kıdem tazminatlarıydı. Zaten işsizliğin %12'sinin üstünde olduğu Türkiye'de işçilerin iş güvenliği böylece yok edilmiş oldu.

SSK yasasında yapılan değişiklikler işçileri değil, seyirci olan her insanı çileden çıkartmaya yeterlidir.

Söylersiniz biz işçilerin bunlar için kunta kinte'den farkı var mı.

Son günlerde asgari ücretin tesbitinde Türk-İş ağaları ile (bunlara ağa demek de gerekmiyor ya, daha çok uşaklara benziyorlar.) hükümetin YHK arasında sözde yaman çekişme oldu, kılıç sesleri kulakları sağır edencesine şakırdadı! sonra birden hepsi beraber zil takıp oynamaya ve verilen asgari ücretin propagandasını yapmaya başladılar. Önce buradaki oyunun çirkinliğini sergilemek gerekiyor. Eğer asgari ücret Nisan'dan önce tesbit edilseydi, 1 Nisan'dan itibaren ücretler yeni asgari ücret üzerinden ödenecekti, bu hükümet için milyarlarca patlardı. İşçilerin zorlamasıyla, artık oyalama kokmaya başladı. Biraz olsun daha zaman kazanmak için hükümet Türk-İş'e "komisyondan çekil... hem bu ara işçi dostu olduğun ve hükümete karşı mücadele ettiğin görüntüsünü verirsin" emri geldi. İşte o yaman kavganın sebebi buydu; işçileri oyalayıp 1 ay daha düşük ücretle çalıştırmaktı.

Bu oyunun başarılmasından sonra doğal olarak sahte "kavga" bitti.

Şimdi cunta şak şakçıları bütün gazete, dergi ve çevreler tesbit edilen yeni asgari ücretin "günün koşullarına uygun" olduğunu söylüyorlar. Gerçekten böyleyse, bu 10 bin liraya bir 10 bin de biz ekleyip verelim, bu haydut sürüsü "günün koşullarına uygun" yaşasın bakalım. Şu rakamlar aynı çerçevenin gazeteleri ve iktisatçıları tarafından yayınlanmıştır, 1979 yılında bir ailenin asgari geçimi için gerekli olan para 19.500 iken 1980'de 36.000'e 1981'de ise daha şimdiden 47.000 liradır. 1981'in şu andaki aylık mutfak masrafı 15 bin liradır. Ve her ay ortalama 240 TL. yükseliyor. Türkiyede aile ortalaması 4 kişidir. Her aileden ortalama olarak çalışanların oranı ise 2 dir. Diyelim ki gerçekten her aileden 2 kişi çalışsın, bunların toplam geliri 14.272 TL eder. Bu para mutfak masrafına bile zor yetiyor. Bu mudur "günün koşullarına uygun" olan?

Efendiler, siz bende bu ülkenin yurttaşısım. benimde ülkenin maddi zengin-

liklerinde, milli gelir artışında payım var. Bende hak sahibiyim diyen herkesin bu haklarını silin, bütün bunları sildiğiniz zaman sadece aç gözlü sömürücüler kötü efendilersiniz, ama yoksul insanların günlük yiyeceğini ve ilacına el uzattığınızda, siz artık kötü bir efendi değil, insanlık düşmanı alçak birer yaratıksınız. Ülkede kin, nefret, açlık, hastalık, işkence ve ölüm üreten bir canavar kuluçkasısınız.

İşçilerin toplu pazarlık ve grev hakkını gasp edip böylece zam almalarının engellenmesi yetmemiş gibi SSK primleri %12'den %14'e çıkarıldı. 20 TL. muayene ücreti kondu. Hepsinden alacakları ilâç paralarının %20'sini işçilere bindirdiler. Bu işçilerin sağlığını ve tedavi olma imkânlarını yok eden bir durumdur.

Esasında yeni yasadaki temel değişiklikler, işçilerin emeklilik sürelerini uzatıp aylığa bağlanmalarını engellemektir. Bu yüzden yeni çıkardıkları yasa ile 18 yaşından önceki yılları sigortalılık süresinden saymamaktadırlar, emeklilik yaşını böylece erkekler için 43, kadınlar için 38'e yükseltmiş oldular. Burada alçakca bir amaçta bu devletin gözlerini çocuk emeğine dikmesidir. Bu yasa ile her işveren daha çok çocuk işçi çalıştırarak, hem prim ödemekten kurtulacak, hemde 10 bin yerine 6500 TL. asgari ücret ödeyecektir. Çalışma sırasında malûl düşen işçilere kolaylık getirmeleri gerekirken, bunu anlaşılmaz hale getirdiler. Eskiden 5 yıl çalışmış ve her yıl 120 gün prim ödeyen, yada toplam 1500 işgünü prim ödeyen işçiler aylığa bağlanıyordu. Şimdi bu 5 yıl çalışanlar için her yıl 180 gün prim ödemiş olmaları, ya da 1800 gün prim ödemiş olmaları gerektiği şeklinde değiştirildi. Erken yaşlanan (kadınlar 50, erkekler 55 yaşına geldikleri zaman) işçiler eskiden 1800 gün prim ödemiş oldukları taktirde aylığa bağlanırdı. Şimdi bu en az 15 sene çalışmış olmaya ve en az 3600 gün prim ödemiş olmaya yükseltildi. Daha da ötesi aylıklar eskiden son 5 yılın en yüksek primli üç yılın ortalamasının %70'i ödeniyordu. Şimdi yeni yasa ile 1 Ocak 1982'den bu ortalamasının %60'ı üzerinden emekli aylığı ödenecektir.

Bütün bunlar neden yapıldı? Sahnede ki oyuna bakarsan Sadık Şide küçük bir yanlışlık yapmış.. Sonra "pardon" deyip "düzeltmeye uğraşacak"mış... fakat yasa alelacele çıkmış!! Bu oyun sadece Türk-İş yönetimi ile faşist cuntanın işçilere karşı nasıl bir rol paylaşımı yaptığını bize gösterdi. Oysa gerçek şudur: Son yıllarda emeklilik durumuna gelen veya emekli olan binlerce işçi var. Bunlar emekliye ayrılırlarsa milyarlarca para ödenecek. Halbuki düşük faizle SSK primlerini kendilerine finansman eden patronlar buna katlanabilir mi? İşte onlar bunalımlarını atlatmak için malûllerin, ihtiyar emekçilerin ekmeğine el uzatacak kadar alçaktırlar. Şimdiye ka-

dar sağladıkları yoksul insanları tam dinlenmeye çekilecekleri zaman zorbaca parasını ellerinden tutup "dur bakalım, sen bize biraz daha çalış" dediler.

Emekçilerin gelirlerinde %50 düşüş meydana gelirken, işverenler büyük vurgunlar vurdular. Döviz darboğazı, enflasyon, dış ticaret açığı, eksik kapasite kullanımına rağmen büyük şirketlerin, bankaların kârları %1500 ile %50 oranında değişmek üzere %87 kâr sağladılar. Demek ki ekonominin bütün yükü bu %87'lik kârlarıyla beraber bizim sırtımıza yıkılmıştır.

Son günlerde işkence ve işçi ücretleri güncellik kazanınca bütün burjuva, faşist yazar çizer ve kişiler sanki alârma geçti. Niye? Bu panik nereden kaynaklanıyor böyle? Neden durup dururken

savunmaya geçtiler? Korkmayın beyler devam edin lütfen! Nasıl olsa sesimiz çıkmıyor. Hiç kimse aldırıyor bile artık yaptıklarınıza. İnsafsız zulüm ve sömürü altında haraca kestiğiniz o koca kitleden ses yok! Asıl sinirlerinizi bozan, sizi ürküten de bu değilmi? Bu sessizlik hiçde hayıra alâmet değil, fırtına öncesi sessizliğe benziyor. Ya kıyamet koparsa, ya patlarsa! Bunu düşündükçe, işlediğiniz suçların hesabı aklınıza teker teker geliyor. Ve fare gibi titriyorsunuz.

Titreyin hadi! O kıyamet kesinlikle kopacaktır!

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI